

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-113-04

Druk nr 3099
Warszawa, 14 lipca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 sierpnia 1997 r. została podpisana w Warszawie Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

2004 r.

o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

do projektu wniosku o ratyfikację Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

- I. Potrzeba i cel związania Konwencją
1. Wstęp – podstawowe informacje o Azerbejdżanie

Po rozpadzie Związku Radzieckiego i Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej (RWPG) straciły ważność dwie wielostronne umowy podatkowe zawarte pod auspicjami RWPG. Zaszła więc konieczność zawarcia dwustronnych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania nie tylko z Federacją Rosyjską lecz również z republikami byłego Związku Radzieckiego. Według aktualnego stanu umowy takie zostały zawarte z wyjątkiem Turkmenistanu ze wszystkimi państwami Wspólnoty Niepodległych Państw (WNP).

Powierzchnia: 86,6 tys. km²;

Ludność: 8,2 mln;

Stolica: Baku (1,8 mln mieszkańców);

Waluta: manat.

Azerbejdżan jest członkiem ważniejszych organizacji międzynarodowych, takich jak: ONZ, OBWE, Banku Światowego, Organizacji Współpracy Gospodarczej Morza Czarnego, EBOiR oraz WNP. W czerwcu 1996 r. Azerbejdżan podpisał Umowę o partnerstwie i współpracy z Unią Europejską. Od stycznia 2001 r. jest członkiem Rady Europy.

Podstawowe wskaźniki gospodarcze (2002 r.)

PKB: 6,09 mld USD;

PKB per capita: 724,7 USD;

Struktura PKB:	Przemysł:	34,92%,
	Rolnictwo:	14,2%,
	Transport i łączność:	9,8%,
	Handel i usługi:	7%,
	Budownictwo:	10,8%,
	Pozostałe:	23,2%;

Kurs waluty: 1 USD = 4860,7 manatów (średni w 2002 r.)

2. Sytuacja gospodarcza

Po załamaniu gospodarczym na początku lat 90-tych (spadek PKB o 60% w latach 1991-1995), wywołanym zerwaniem więzi gospodarczych z obszarem b. ZSRR wojną o Górny Karabach, Azerbejdżan rozpoczął w 1995 r. realizację programu stabilizacji. Od tego czasu odnotowuje się pozytywne tendencje: wzrost gospodarczy od 1,3% w 1996 r. do 10% w 1998 r., 7,4% w 1999 r. i 11,4% w 2000 r.; stłumienie inflacji (od 412% w 1995 r. do -0,8% w 1998 r., -8,5% w 1999 r. i 1,8% w 2000 r.); stabilny kurs walutowy na poziomie 3.900-4.300 manatów/USD.

Od 1998 r. dzięki zaangażowaniu kapitału zagranicznego wzrasta wydobywanie ropy naftowej, a wzrost jej cen na rynku światowym dodatkowo poprawia sytuację gospodarczą kraju.

Główne branże przemysłowe to: wydobywanie ropy naftowej i gazu, produkcja urządzeń dla górnictwa naftowego, hutnictwo, produkcja cementu, przemysł chemiczny i przemysł tekstylny.

Ponad 80% obrotów handlowych Azerbejdżanu przypada na takie kraje jak: USA, Włochy, Turcja, Rosja, Francja, Kazachstan, Gruzja, Izrael, Hiszpania, Irlandia, Grecja i Niemcy.

Eksport do krajów Unii Europejskiej stanowi 67,5% eksportu ogółem, do krajów WNP - 11,2%, a na inne kraje przypada 21,3%. Azerbejdżańskie towary trafiają na rynki: Włoch (50%), Francji (8%), Hiszpanii (5%), Rosji (4%), Turcji (4%), Gruzji (4%). Główni

partnerzy handlowi w imporcie to: Rosja (17%), Turcja (9%), Francja (7%), Kazachstan (9%), Turkmenistan (7%), USA (6%) i inne państwa WNP.

Udział krajów WNP w imporcie ogółem wynosi 39,1%, krajów Unii Europejskiej – 23,6%, innych krajów – 37,3%.

W strukturze towarowej eksportu dominują: gaz ziemny i ropa naftowa (81%), wyroby przemysłu chemicznego (2%), bawełna (1%), maszyny i urządzenia (1%). W strukturze importu podstawowe miejsce zajmują: artykuły spożywcze (15%), maszyny i urządzenia (23%), metale (17%) i środki transportu (7%).

Od 2000 r. Azerbejdżan odnotowuje znaczny wzrost dynamiki eksportu związany ze zwiększeniem wydobycia ropy naftowej.

Mimo, że celem realizowanego programu gospodarczego jest urynkowanie gospodarki, w życiu gospodarczym państwo nadal odgrywa bardzo ważną rolę. Sprywatyzowano całkowicie handel, wprowadzono ustawodawstwo umożliwiające rozwój prywatnej przedsiębiorczości, natomiast proces prywatyzacji istniejących przedsiębiorstw państwowych przebiega bardzo wolno.

W celu zwiększenia napływu kapitału zagranicznego, w Azerbejdżanie wprowadzono w życie ustawodawstwo przewidujące ulgi dla inwestorów. W praktyce niejasne ustawodawstwo podatkowe i korupcja zniechęcają potencjalnych inwestorów. Kłopoty te nie dotyczą kapitału inwestowanego w wydobycie ropy naftowej w ramach umów o podziale produkcji. Umowy te zatwierdzane są przez parlament i mają rangę ustawy; regulują one wszystkie kwestie związane z działalnością kapitału zagranicznego. Azerbejdżan ma podpisane umowy o wolnym handlu z państwami WNP i Turcją.

3. Polsko-Azerbejdżańskie stosunki dwustronne

a) stosunki polityczne

Polska nawiązała stosunki dyplomatyczne z niepodległym Azerbejdżanem dnia 25 marca 1992 r.

W dniach 26-28 sierpnia 1997 r. odbyła się pierwsza w historii wizyta prezydenta Azerbejdżanu – G. Alijewa w Polsce. Był to zarazem jego pierwszy oficjalny pobyt w państwach regionu Europy Środkowo-Wschodniej.

Podczas wizyty podpisano szereg dwustronnych umów w zakresie współpracy gospodarczej.

Prezydent A. Kwaśniewski udał się z rewizytą do Azerbejdżanu w dniach 27-28 października 1999 r. W dniach 17-20 maja 2000 r. wizytę w Polsce złożył Minister Spraw Zagranicznych Wilajak Gulijew.

Na listopad 2003 r. była planowana wizyta w państwach zakaukaskich Ministra Spraw Zagranicznych RP W. Cimoszewicza. Wizyta ta odbędzie się prawdopodobnie w połowie 2004 r.

Według oficjalnych danych w Republice Azerbejdżańskiej zamieszkuje ok. 700 osób narodowości polskiej. Zgodnie z ocenami Towarzystwa Polonia działającego w Azerbejdżanie, w Baku i w okolicy mieszka kilka tysięcy osób polskiego pochodzenia. Polonia bakijska ma bogate tradycje. Architekci polscy wnieśli duży wkład w budowę przedrewolucyjnego miasta. Polacy czynni byli w azerskim ruchu niepodległościowym w latach 1918-20.

b) stosunki gospodarcze

W okresie 10-ciu miesięcy 2003 r. eksport polskich towarów do Azerbejdżanu wyniósł 26,6 mln USD, a jego dynamika osiągnęła poziom 123,6% w porównaniu do analogicznego okresu poprzedniego roku, natomiast import z Azerbejdżanu do Polski wyniósł 3,8 mln USD i osiągnął dynamikę 123,31%.

Wymiana handlowa z Azerbejdżanem charakteryzuje się dodatnim dla Polski saldem. Mimo stałego, stopniowego wzrostu, import z tego kraju pozostaje na niewielkim poziomie. Najwyższe obroty handlowe odnotowano w 1998 r. – 43,7 mln USD.

W konsekwencji rosyjskiego kryzysu finansowego i dewaluacji miejscowej waluty doszło do znacznego spadku polskiego eksportu w 1999 r.

Poziom polskiego eksportu do Azerbejdżanu należy ocenić jako relatywnie wysoki, jeżeli uwzględnić stosunkowo niski poziom PKB na 1 mieszkańca oraz relatywnie niewielką wartość całego importu Azerbejdżanu.

W strukturze towarowej polskiego eksportu do Azerbejdżanu w okresie 10-ciu miesięcy 2003 r. dominowały: leki – 9,1%, meble – 5,7%, przetwory mięsne – 5,0%, rajstopy – 3,8%, płyty wiórowe – 3,8% i wyroby czekoladowe – 3,5%.

Przedmiotem importu z Azerbejdżanu do Polski w okresie 10-ciu miesięcy 2003 r. były: węglowodory – 37%, bawełna – 29,4%, orzechy – 11,7%, alkohole – 9,1%, gaz ziemny i inne węglowodory gazowe – 8,8%, polimery etylu – 3,5%.

Na podkreślenie zasługuje bardzo wysoka aktywność KUKA S.A. w ubezpieczeniu kredytów eksportowych do Azerbejdżanu. Łączna wartość umów ubezpieczeniowych wynosi ok. 39 mln USD, co przy eksporcie Polski do Azerbejdżanu rzędu 42,9 mln USD w 1998 r. i 23,7 mln USD w 2000 r. oznacza, że udział eksportu ubezpieczonego w KUKA S.A. w całym polskim eksporcie do tego kraju jest bardzo wysoki. Jest to najważniejszy czynnik decydujący o tym, że poziom polskiego eksportu do Azerbejdżanu jest zdecydowanie wyższy od eksportu do innych państw regionu o porównywalnej chłonności rynku.

Biorąc pod uwagę stan i perspektywy współpracy gospodarczej Polski z Azerbejdżanem rozważane jest utworzenie stanowiska Radcy Handlowego w Ambasadzie RP w Baku.

Polska popiera starania Azerbejdżanu o wejście do Światowej Organizacji Handlu (WTO), wychodząc z założenia, że sprzyjać to będzie stabilizacji warunków handlu z tym krajem.

Dowodem zwiększonego zainteresowania współpracą gospodarczą z Azerbejdżanem ze strony polskich przedsiębiorstw jest powołanie Polsko-Azerbejdżańskiej Izby Gospodarczej.

We wrześniu 2000 r. z wizytą w Azerbejdżanie przebywał Pan Janusz Steinhoff Wicepremier, Minister Gospodarki, któremu towarzyszyła liczna grupa biznesmenów.

W trakcie rozmów potwierdzono zainteresowanie rozwojem dwustronnej współpracy gospodarczej. Strona polska wyraziła gotowość wsparcia wzajemnego handlu kredytem rządowym w wysokości 30 mln USD na zakupy polskich towarów. Omawiano również możliwości współpracy w zakresie wydobycia ropy naftowej, potwierdzając zainteresowanie polskich przedsiębiorstw eksploatacją złóż oraz budową gazociągów i rurociągów naftowych.

Strona polska wyraziła również zainteresowanie budową cukrowni w Azerbejdżanie.

Odkrycie złóż ropy naftowej na szelfie Morza Kaspijskiego u wybrzeży Azerbejdżanu spowodowało, że kraj ten postrzegany jest jako perspektywiczny rynek zbytu. Rozpoczęcie eksportu ropy naftowej już przyczyniło się do poprawy podstawowych wskaźników gospodarczych tego kraju. Oczekuje się, że w najbliższych latach kapitał zagraniczny

będzie w jeszcze większym stopniu angażował się w wydobycie ropy naftowej i infrastrukturę transportową. Wzrastający eksport ropy naftowej zdecydowanie poprawi bilans płatniczy tego kraju, co powinno sprzyjać wzrostowi importu.

Dlatego też istnieją realne szanse wzrostu polskiego eksportu na ten rynek zarówno w dziedzinie sprzętu inwestycyjnego jak i artykułów konsumpcyjnych.

II. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

Ze względu na brak wcześniejszych uregulowań traktatowych między Polską a Azerbejdżanem, wszystkie uregulowania zawarte w Konwencji stanowią nowy stan prawny w stosunkach podatkowych między Polską a Azerbejdżanem.

Konwencja w swoich rozwiązaniach oparta jest podobnie jak Umowy z innymi Krajami Wspólnoty Niepodległych Państw na Modelowej Konwencji Podatkowej OECD, co umożliwia jednolitą praktykę podatkową ze wszystkimi państwami WNP.

Jej szczegółowe postanowienia określają, które podmioty, w jakim zakresie i na jakich zasadach będą opodatkowane w jednym lub w drugim umawiającym się Państwie.

I tak:

- 1) w odniesieniu do zakładu w przypadku prac budowlanych, montażowych lub instalacyjnych ustala się okres 12 miesięcy dla faktycznego zwolnienia z opodatkowania dochodu z takich prac,
W przypadku usług, włączając usługi doradcze, świadczonych przez pracowników lub inne osoby fizyczne zatrudnione przez obce przedsiębiorstwo w tych celach, zakład powstaje gdy taka działalność jest wykonywana przez okres powyżej 90 dni,
- 2) dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie,
- 3) zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu samochodowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, w którym ma siedzibę przedsiębiorstwo eksploatujące środki transportu,
- 4) zyski z przeniesienia własności statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu samochodowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz majątku ruchomego związanego z ich eksploatacją, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba prawna przedsiębiorstwa, zbywającego środki transportu lub mienie związane z taką eksploatacją,
- 5) dochód artystów i sportowców mających miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, uzyskany z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, będzie opodatkowany w tym drugim Państwie, chyba że działalność taka jest finansowana z funduszy publicznych jednego z Umawiających się Państw. W takim przypadku dochód podlega opodatkowaniu tylko w państwie, w którym ma miejsce zamieszkania artysta lub sportowiec,
- 6) emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Umowa przewiduje również opodatkowanie niektórych dochodów w obydwu Państwach, z tym, że w Państwie, w którym znajduje się źródło dochodu, wymierzony podatek zostanie obniżony w stosunku do ogólnie obowiązujących stawek w danym Państwie. I tak:

- 1) dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendę ma swoją siedzibę, lecz jeżeli ich faktyczny właściciel ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, to podatek nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto,
- 2) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże odsetki takie mogą być opodatkowane także w tym Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, to podatek nie może przekroczyć 5% kwoty brutto tych odsetek,
- 3) należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże takie należności licencyjne mogą być opodatkowane także w tym Państwie, w którym powstają i według prawa tego Państwa, lecz podatek taki nie może przekroczyć 10% kwoty brutto należności licencyjnych.

Zgodnie z postanowieniami o metodach unikania podwójnego opodatkowania, w Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce uzyskuje dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Azerbejdżanie, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Azerbejdżanie.

Umowa zawiera klauzulę narodową, tzn. równego traktowania, stanowiącą, że obywatele jednego Państwa nie będą poddani w drugim Państwie opodatkowaniu jak i związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

Ważne są również postanowienia dotyczące wymiany informacji podatkowych między administracjami podatkowymi obu państw oraz procedury wzajemnego porozumienia się w

odniesieniu do interpretacji Konwencji. Będą one zapobiegały unikaniu i uchylaniu się od opodatkowania.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Konwencja ta tworzy w dwustronnych stosunkach gospodarczych między Polską a Azerbejdżanem sytuację prawną, dzięki której dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę (w przypadku spółek) na obszarze jednego państwa i osiągany w drugim państwie będzie w wielu przypadkach opodatkowany tylko w jednym państwie a nie w obydwu, jak to ma miejsce w sytuacji bezumownej.

Sprzyjać ona będzie dwustronnej współpracy gospodarczej, kulturalnej i przepływowi osób i dóbr. Jej realizacja nie będzie pociągać za sobą żadnych zobowiązań finansowych Skarbu Państwa ani nie spowoduje konieczności zmian w obowiązującym ustawodawstwie.

Umowa adresowana jest do organów państwa jak i do podatników indywidualnych. Do jej wykonywania nie są potrzebne specjalne środki prawa krajowego. Przepisy w niej zawarte ustalają jasne i precyzyjne zasady unikania podwójnego opodatkowania. Ratyfikacja Umowy zapewni jej miejsce w systemie prawa polskiego i możliwość bezpośredniego stosowania jej przepisów.

IV. Tryb związania RP Konwencją

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ wypełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483).

Postanowienia Konwencji określają stawki i zasady opodatkowania dochodu i majątku w stosunkach z Azerbejdżanem. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji RP dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

a) podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji. Zapisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Azerbejdżanem oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-azerbejdżańskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych,

b) sposób w jaki Konwencja dotyczyć będzie spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.),

c) środki prawne jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie umów międzynarodowych.

Uwaga:

Niniejsza Konwencja była podpisana w Warszawie z dnia 26 sierpnia 1997 r. Tekst polski sporządzony został w pośpiechu w oparciu o tekst rosyjski, który jest tekstem rozstrzygającym. Tekst rosyjski został sporządzony na 3 dni przed wizytą w Warszawie Prezydenta Azerbejdżanu. Po podpisaniu okazało się, że zostało szereg rozbieżności w tekście polskim. Rozpoczęto procedurę związaną z naniesieniem poprawek w tekście polskim. Strona azerska na kolejne noty Ambasady RP w Baku i pisma Ministerstwa Finansów do Ministerstwa Finansów Azerbejdżanu po prostu nie reagowała. Dopiero w końcu 2003 r. w wyniku uzgodnień został przesłany Ministerstwu Finansów w Baku skorygowany tekst polski, co umożliwiło wszczęcie procedury ratyfikacyjnej.

KONWENCJA

MIĘDZY

RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

A

RZĄDEM REPUBLIKI AZERBEJDŻAŃSKIEJ

w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Azerbejdżańskiej, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.
2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.
3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:
  - a) w Rzeczypospolitej Polskiej:
    - (I) podatek dochodowy od osób prawnych;
    - (II) podatek dochodowy od osób fizycznych;(zwane dalej „podatkami Polski”).
  - b) w Republice Azerbejdżańskiej:
    - (I) podatek od zysków przedsiębiorstw i organizacji;
    - (II) podatek dochodowy od osób fizycznych;
    - (III) podatek od majątku;(zwane dalej „podatkami Azerbejdżanu”).
4. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się

wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

ARTYKUŁ 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji:

a) określenie „terytorium” oznacza odpowiednio terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium Republiki Azerbejdżańskiej określone zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym i prawem międzynarodowym,

b) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób. W odniesieniu do Republiki Azerbejdżańskiej spółkę osobową lub wspólne przedsiębiorstwo posiadające status prawny zgodny z ustawodawstwem Republiki Azerbejdżańskiej i traktowane jako samodzielna jednostka podatkowa uważa się za osobę w rozumieniu niniejszej Konwencji;

c) określenie " obywatel " oznacza:

(I) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa, oraz

(II) każdą osobę prawną, spółkę osobową i stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.

d) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Republikę Azerbejdżańską

e) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, statkiem powietrznym lub środkiem transportu samochodowego eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski, powietrzny lub środek transportu samochodowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie „właściwe organy” oznacza:

- i) w Rzeczypospolitej Polskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
- ii) w Republice Azerbejdżańskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarejestrowania, utworzenia, siedzibę zarządu, albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie tylko w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł znajdujących się w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w Państwie, w którym jest ona zarejestrowana (utworzona).

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,

- e) warsztat oraz
- f) platformę, instalację, statek lub każdy inny obiekt wykorzystywany do poszukiwania zasobów naturalnych;
- g) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Określenie „zakład” obejmuje również:

- a) Plac budowy lub obiekt budowlany, montażowy lub instalacyjny jeżeli taki plac, obiekt lub łączne prace budowlane trwają dłużej niż dwanaście miesięcy;
- b) Świadczenie usług, w tym usług konsultingowych przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa przy pomocy własnego lub wynajętego w tym celu przez przedsiębiorstwo personelu w drugim Umawiającym się Państwie, stanowi zakład tylko wtedy gdy taka działalność jest wykonywana przez okres lub okresy obejmujące łącznie powyżej 90 dni.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uważa się, iż „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter;

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6,

działa w imieniu i na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym pierwszym Państwie jeżeli ta osoba posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania kontraktów w tym Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że działalność takiej osoby ogranicza się do działalności wymienionej w ustępie 4, która gdyby była wykonywana za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałaby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jednakże jeżeli działalność takiego przedstawiciela jest wykonywana całkowicie lub prawie całkowicie dla tego przedsiębiorstwa, to w rozumieniu tego artykułu, nie może on być uznawany za niezależnego przedstawiciela.

7. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i

innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępów 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również z każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 tego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu zezwala się na odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej, w ramach norm ustalonych w ustawodawstwie wewnętrznym tego państwa.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się państwo zysku do opodatkowania według zwykle

stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MORSKI, LOTNICZY I SAMOCHODOWY

1. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich i powietrznych lub środków transportu samochodowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

2. W rozumieniu tego artykułu zyski osiągnięte z eksploatacji statków morskich i powietrznych w transporcie międzynarodowym obejmują w szczególności:

- a) dochód z oddania w dzierżawę statków morskich i powietrznych bez załogi; i
- b) zyski z tytułu korzystania lub oddania w dzierżawę kontenerów (w tym ciągników i odpowiednich urządzeń do transportu kontenerów) wykorzystywanych w transporcie dóbr lub towarów, w przypadku gdy takie wykorzystanie lub oddanie w dzierżawę nie stanowi podstawowej działalności w zakresie eksploatacji statków morskich i powietrznych w przewozach międzynarodowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu stosuje się także do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby, bezpośrednio lub pośrednio, uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków, jeżeli to drugie Państwo uzna korektę za uzasadnioną. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest osobą do nich uprawnioną, to podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest osobą do nich uprawnioną, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie "odsetki", oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a osobą uprawnioną bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty.

W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby mającej związek z powstaniem lub przeniesieniem wierzytelności, z tytułu której wypłacane są odsetki, było uzyskanie przywilejów płynących z tego artykułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takiej wierzytelności.

8. Niezależnie od postanowień ustępu 2 tego artykułu, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane Rządowi, Bankowi Centralnemu drugiego Umawiającego się Państwa, władzom lokalnym lub innym organom tego Rządu lub władz lokalnych podlegają zwolnieniu od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest osobą do nich uprawnioną, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin i taśmami dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego, lub fabrycznego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby mającej związek z powstaniem lub przeniesieniem praw, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, było uzyskanie przywilejów płynących z tego artykułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takich praw.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA TYTUŁU WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o których mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przyrostu wartości majątku osiągane przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności:

- a) akcji, których wartość lub znaczna ich część jest związana bezpośrednio lub pośrednio z majątkiem nieruchomym znajdującym się w drugim Umawiającym się Państwie, lub
- b) udziałów w spółce osobowej lub w funduszu powierniczym, których aktywa składają się zasadniczo z majątku nieruchomego znajdującego się w drugim Umawiającym się Państwie, lub akcji, o których mowa w pkt. a),

mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu samochodowego eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu samochodowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem podanych niżej okoliczności, gdy taki dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba w celu wykonywania wolnego zawodu posiada w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę – w danym przypadku tylko od dochodu jaki można przypisać stałej placówce;
- b) jeżeli przebywa ona w Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające 183 dni w dwunastomiesięcznym okresie – w danym przypadku tylko od dochodu uzyskanego z tytułu wykonywania przez nią wolnego zawodu w tym drugim Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, wynagrodzenia jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, zaczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym, i

- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa do którego należy statek morski lub powietrzny.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, nie mają zastosowania do dochodu uzyskiwanego z działalności wykonywanej w Umawiającym się Państwie przez artystów lub sportowców, jeżeli ich pobyt jest finansowany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, ich jednostek terytorialnych lub władz lokalnych. W danym przypadku dochód podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym dany artysta lub sportowiec ma miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 18

EMERYTURY

Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19

FUNKCJE PUBLICZNE

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;

b) Jednakże wynagrodzenie takie mogą podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

- i) jest obywatelem tego Państwa, lub
- ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, osobie fizycznej z tytułu świadczonych usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI

1. Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa, miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie a który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.

ARTYKUŁ 21

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, dochód w postaci wygranych z gier losowych, loterii i im podobnych, może być opodatkowany także w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest on osiągany i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

3. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w

tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 22

MAJĄTEK

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
3. Majątek, który stanowią statki morskie, statki powietrzne lub środki transportu samochodowego, eksploatowane w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich i powietrznych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa do którego należą takie statki i środki.
4. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 23

DOCHODY Z UDZIAŁU W POSZUKIWANIU I EKSPLOATACJI WĘGLOWODORÓW

Dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, przebywająca w drugim Umawiającym się Państwie w związku ze świadczeniem usług o charakterze niezależnym lub

w ramach pracy najemnej w związku z pracami związanymi z poszukiwaniami na morzu, wydobywaniem i eksploatacją węglowodorów, prowadzonymi w tym drugim Państwie, podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli osoba fizyczna:

- a) przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez łączny okres przekraczający 30 dni;
- b) przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okresy przekraczające łącznie 90 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie zaczynającym się lub kończącym w danym roku finansowym (nawet jeżeli taka osoba nie posiada stałej placówki dla świadczenia usług o niezależnym charakterze).

ARTYKUŁ 24

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Azerbejdżanie, to Polska z uwzględnieniem postanowień ustępu 2, zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania, lecz przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, może uwzględnić zwolniony z opodatkowania dochód lub majątek.

2. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Azerbejdżanie, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Azerbejdżanie. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która przypada na dochód osiągnięty w Azerbejdżanie.

3. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Azerbejdżanie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, to kwota zapłaconego w Polsce podatku od takiego dochodu lub majątku, będzie odliczona od podatku przypadającego do zapłacenia przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Azerbejdżanie. Takie odliczenie nie

może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu lub od majątku, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia w Azerbejdżanie zgodnie z jego ustawodawstwem i zasadami opodatkowania.

ARTYKUŁ 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również – bez względu na postanowienia artykułu 1 – do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.
2. Osoby nie posiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie mogą być poddani w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa, w tych samych okolicznościach.
3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w tym drugim Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność.
4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6 lub artykułu 12 ustęp 6 niniejszej Konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.
5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom nie mającym miejsca zamieszkania na jego terytorium jakichkolwiek zwolnień osobistych, ulg i obniżek dla celów podatkowych, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

7. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do podatków objętych niniejszą Konwencją.

ARTYKUŁ 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą Konwencją.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach tego artykułu.

ARTYKUŁ 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Konwencją, a szczególnie informacje zapobiegające oszustwom i uchylaniu się od opodatkowania.

Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będzie udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub poborem podatków, których dotyczy Konwencja lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, której uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, której udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

ARTYKUŁ 28

PRZEDSTAWICIELE DYPLOMATYCZNI I URZĘDNICY KONSULARNI

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 29

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie drogą dyplomatyczną o spełnieniu wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;

b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 30

WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję, przekazując w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji. W takim wypadku Konwencja przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w dniu 26 sierpnia 1997 roku w Warszawie w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, azerbejdzańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej Konwencji, będzie wykorzystany tekst rosyjski.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Azerbejdżańskiej

К О Н В Е Н Ц И Я

между Правительством Республики Польша и Правительством Азербайджанской Республики об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доход и капитал.

Правительство Республики Польша и Правительство Азербайджанской Республики,
желая заключить Конвенцию об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доход и капитал,
договорились о следующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Конвенция

1. Настоящая Конвенция применяется к лицам, являющимися резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Конвенция

1. Настоящая Конвенция применяется к налогам на доход и капитал, взимаемым Договаривающимся Государством или его территориально-административными подразделениями, или местными органами власти, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доход и на капитал считаются все налоги, взимаемые с общей суммы доходов, с общей суммы капитала, или с отдельных их элементов, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы заработной платы или жалованья, выплачиваемых предприятиями, а также налоги, взимаемые с доходов от прироста капитала.

3. Существующими налогами, на которые распространяется Конвенция являются в частности:

а) в Азербайджанской Республике:

- (i) Налог на прибыль предприятий и организаций;
- (ii) Подоходный налог с физических лиц;
- (iii) Налог на имущество

(здесь и далее упоминаемые как "Налоги Азербайджана")

б) в Республике Польша:

- (i) Подоходный налог с юридических лиц;
- (ii) Подоходный налог с физических лиц;

(здесь и далее упоминаемые как "Налоги Польши")

4. Конвенция применяется также ко всем аналогичным или идентичным налогам, которые будут взиматься в дополнение к существующим налогам, либо вместо них, после даты подписания настоящей Конвенции.

Компетентные органы Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о существенных изменениях, внесенных в их налоговое законодательство.

Статья 3 Общие определения

1. В настоящей Конвенции, если иное не вытекает из контекста, то:

а) термин "территория" означает, соответственно, территорию Республики Польша и Азербайджанской Республики, определяемой согласно национальному законодательству и международному праву.

б) термин "лицо" означает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц.

В отношении Азербайджанской Республики партнерство или совместное предприятие получающие свой статус по законодательству Азербайджанской Республики и рассматриваемые как налогооблагаемая единица по законодательству Азербайджанской Республики, рассматриваются как "лицо" в целях настоящей Конвенции.

с) термин "национальное лицо" означает:

(i) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства,

(ii) любое юридическое лицо, товарищество или ассоциация, получившее такой статус на основании действующего законодательства Договаривающегося Государства.

д) термин "Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся государство" означает Азербайджанскую республику или Республику Польшу, в зависимости от контекста.

е) термин "предприятие одного Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое резидентом одного Договаривающегося Государства и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства.

ф) термин "компания" означает любое корпоративное объединение или другую организацию, которая для целей налогообложения рассматривается как корпоративное образование.

г) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским, воздушным судном или автомобильным транспортным средством эксплуатируемым предприятием, являющимся резидентом одного из Договаривающихся Государств, кроме случаев, когда морское, воздушное судно или автомобильное транспортное средство эксплуатируется

исключительно между пунктами расположенными в том же Договариваемом Государстве;

h) термин "компетентные органы" означает:

(i) В Азербайджанской Республике - Министерство Финансов или его полномочного представителя;

(ii) В Республике Польша - Министр Финансов или его полномочного представителя;

2. При применении настоящей Конвенции Договариваемым Государством любой термин, не определенный в ней, будет иметь то значение, которое придается ему законодательством этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Конвенция, если из контекста не вытекает иное.

Статья 4 Резидент

1. Для целей настоящей Конвенции, термин "резидент одного Договариваемого Государства" означает лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит налогообложению в нем на основании местожительства, постоянного местопребывания, места регистрации (образования), места инкорпорации, места управления или другого аналогичного критерия. Этот термин однако, не включает лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении доходов из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем капитала.

2. Если в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Договариваемых Государств, его статус определяется следующим образом:

a) оно считается резидентом того Государства, в котором оно располагает постоянным жильем. Если оно располагает постоянным жильем в обоих Государствах, оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

b) если не может быть определено Государство, где оно имеет свой центр жизненных интересов, или если оно не располагает постоянным жильем ни в одном из Государств, оно считается резидентом того Государства, где оно обычно проживает;

c) если оно обычно проживает в обоих Государствах, или если оно обычно не проживает ни в одном из них, оно считается резидентом того Государства, национальным лицом которого оно является;

d) если оно является национальным лицом обоих Государств, или ни одного из них, то компетентные органы Договариваемых Государств решают этот вопрос путем взаимного согласия.

3. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, тогда оно считается резидентом того Государства, в котором оно зарегистрировано (образовано).

Статья 5 Постоянное представительство

1. Для целей настоящей Конвенции, термин "постоянное представительство" означает место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин "постоянное представительство" включает:

- a) место управления;
- b) филиал;
- c) офис;
- d) фабрику;
- e) мастерскую;
- f) установку, сооружение, судно или любое другое место используемые для разведки природных ресурсов;
- g) шахту, рудник, нефтяную или газовую скважину, карьер, каменоломню, установку, сооружение или любое другое место добычи или разработки природных ресурсов.

3. Термин "постоянное представительство" включает также:

- a) строительную площадку, или строительный, монтажный, или сборочный объект, если такая площадка, объект или совокупная строительная деятельность существуют более 12 месяцев;
- b) оказание услуг, включая консультационные услуги, предприятием Договаривающегося Государства через собственный или нанятый предприятием для этих целей персонал в другом Договаривающемся Государстве образует постоянное представительство, только если такая деятельность продолжается в течении периода или периодов, составляющих в совокупности более 90 дней.

4. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи термин "постоянное представительство" не включает:

- a) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или дальнейшей транспортировки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;
- b) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей хранения, демонстрации или дальнейшей транспортировки;
- c) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию исключительно для целей переработки их другим предприятием;

d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

e) содержание постоянного места деятельности исключительно в целях осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от а) до е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, если лицо иное чем, агент с независимым статусом, о котором говорится в пункте 6 настоящей статьи, действует от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договариваемом государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, или содержит запасы товаров и изделий принадлежащих предприятию и осуществляет их реализацию другим лицам от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное представительство в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением, если деятельность этого лица ограничивается той, что указана в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное представительство согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное представительство в Договариваемом Государстве только если оно осуществляет коммерческую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или через любого другого агента с независимым статусом, при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности. Однако, если деятельность такого агента полностью или почти полностью посвящена этому предприятию, то в рамках данной статьи он не будет рассматриваться как независимый агент.

7. Тот факт, что компания, являющаяся резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией являющейся резидентом другого Договариваемого Государства, или которая ведет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное представительство или иначе), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное представительство другой компании.

Статья 6

Доход от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского и лесного хозяйства), находящегося в другом Договаривающемся Государстве могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" должен иметь значение, принятое для целей налогообложения в Договаривающемся Государстве, в котором находится указанное имущество. Этот термин должен в любом случае включить имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, которым применяются положения общего права в отношении земельной собственности, узуфрукт недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи, выплачиваемые в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных ресурсов, источников и других природных ископаемых. Морские и воздушные суда не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются также к доходам, получаемым от прямого использования, сдачи в аренду или использования в любой другой форме недвижимого имущества.

4. Положения пунктов 1 и 3 настоящей статьи также применяются к доходам от недвижимого имущества предприятий и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия одного Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, через расположенное там постоянное представительство. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность таким образом, то его прибыль может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному представительству.

2. С учетом положений пункта 3 настоящей статьи, в случае когда предприятие одного Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом

Договариваемом Государстве, через находящийся там постоянное представительство, то в каждом Договариваемом Государстве к этому постоянному представительству относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было бы обособленным и отдельным предприятием, осуществляющим такую же или аналогичную деятельность, при таких же или аналогичных условиях и действовало совершенно независимо от предприятия, постоянным представительством которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного представительства допускается вычет расходов, понесенных для целей такого постоянного представительства, включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Договариваемом Государстве, где находится постоянное представительство, или за его пределами, в рамках норм устанавливаемых внутренним законодательством этого Государства.

4. Если в Договариваемом Государстве определение прибыли, относящейся к постоянному представительству на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли предприятия по его различным подразделениям или на основе прямых и косвенных методов, является обычной практикой, ничего в пункте 2 не запрещает Договариваемому Государству определять налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения или на основе прямых и косвенных методов, как это обычно принято. Выбранный метод распределения должен давать результаты, соответствующие принципам, содержащимся в настоящей статье.

5. Никакая прибыль не зачисляется постоянному представительству на основании лишь закупки этим постоянным представительством товаров или изделий для своего предприятия.

6. В случае, когда прибыль включает виды доходов, о которых говорится отдельно в других статьях настоящей Конвенции, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Морской, воздушный и автомобильный транспорт

1. Прибыль, получаемая предприятием Договариваемого Государства от эксплуатации морских, воздушных судов и автомобильных транспортных средств в международных перевозках, облагается налогами только в этом Договариваемом Государстве.

2. Для целей настоящей статьи прибыль, полученная от эксплуатации морских и воздушных судов в международных перевозках включает в частности:

а) доход, получаемый от сдачи в аренду морских и воздушных судов без экипажа; и

б) прибыль от использования, содержания или сдачи в аренду контейнеров (включая трейлеры и соответствующее оборудование для транспортировки контейнеров), используемых для транспортировки товаров или изделий в случае,

если такая сдача в аренду или такое использование, содержание или сдача в аренду является не основным видом деятельности по отношению к эксплуатации морских и воздушных судов в международных перевозках.

3. Положения пунктов 1 и 2 этой статьи применяются также к прибыли от участия в пуле, совместном предприятии или в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9

Родственные предприятия

1. В случае, когда:

а) предприятие одного Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства, или

б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале, предприятия одного Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства,

и в каждом случае, между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях, создаются и устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. В случае, когда одно Договаривающееся Государство включает в доходы предприятия этого Государства - и соответственно облагает налогами - прибыль, в отношении которой предприятие другого Договаривающегося Государства было подвергнуто налогообложению в этом другом Государстве, и прибыль, включенная таким образом, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы отношения между двумя предприятиями не

отличались от условий установленных между двумя независимыми предприятиями, то тогда это другое Государство произведет соответствующие корректировки в сумме налога, взимаемого с такой прибыли. При определении такой корректировки, будут должным образом учтены другие положения настоящей Конвенции и при необходимости проводиться консультации компетентных органов Договаривающихся Государств.

Статья 10 Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, являющейся резидентом одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие дивиденды могут также облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем дивидендов, то взимаемый налог не должен превышать 10 % валовой суммы дивидендов.

3. Термин "дивиденды" используемый в настоящей статье означает доход от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, дающими право на участие в прибылях, а также доходы от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец дивидендов, будучи резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через находящееся в нем постоянное представительство, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги, с находящейся в нем постоянной базы, и лицо, которому выплачиваются дивиденды, действительно относится к такому постоянному представительству или такой постоянной базе. В таком случае применяются положения статьи 7 или 14 настоящей Конвенции, в зависимости от обстоятельств.

Статья 11 Проценты

1. Проценты возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого

Договаривающегося Государства могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем процентов, то взимаемый налог не должен превышать 10% валовой суммы процентов.

3. Термин "проценты", используемый в настоящей статье, означает доход от долговых требований любого вида, независимо от того обеспечивается или не обеспечивается залогом и передается или не передается право участвовать в прибылях дебиторов, и в частности доход от правительственных ценных бумаг, облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафные санкции за несвоевременно уплаченные суммы не учитываются как "проценты" для целей настоящей статьи.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное представительство, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги из расположенной там постоянной базы, и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному представительству или постоянной базе. В таком случае применяются положения статьи 7 или 14 данной Конвенции, в зависимости от обстоятельств.

5. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само Государство, его территориально-административное подразделение, местные органы власти или резидент этого Государства. Однако, если лицо выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате этих процентов несет такое постоянное представительство или постоянная база, то считается, что такие проценты возникают в том Договаривающемся Государстве, в котором находится постоянное представительство или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем или между ними и другим лицом,

сумма выплаченных процентов превосходит, по любой причине, сумму которая была бы согласована плательщиком и фактическим владельцем при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи должны применяться только к последней упомянутой сумме процентов. В этом случае, избыточная часть платежа облагается налогом, в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с учетом других положений настоящей Конвенции.

7. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, связанного с созданием или передачей долговых требований, в отношении которых выплачиваются проценты, была получение выгоды от настоящей статьи путем создания или передачи прав.

8. Несмотря на положение пункта 2 настоящей статьи, проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве, должны освобождаться от налогообложения в этом Государстве, если их получает или они причитаются Правительству, Национальному Банку другого Договаривающегося Государства или местным органам власти, или любым другим органам этого Правительства или местных органов власти.

Статья 12 **Роялти.**

1. Роялти, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти могут облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель таких доходов является их фактическим владельцем, то налог взимаемый таким образом, не может превышать 10% валовой суммы роялти.

3. Термин "роялти" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве возмещения за пользование или за предоставление права пользования авторских прав на любое произведение литературы, искусства или науки (включая кинофильмы, любые фильмы или записи, используемые для радиовещания и телевидения), любого патента, фабричной или торговой марки, чертежа, дизайна или модели, плана, секретной формулы или процесса, или за использование или за предоставление права пользования промышленным, коммерческим или научным оборудованием, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец роялти будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти, через находящееся там постоянное представительство, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с этим постоянным представительством или постоянной базой. В этом случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 или 14 настоящей Конвенции.

5. Роялти считаются возникающими в Договаривающемся Государстве, когда плательщик является резидентом этого Государства. Если же, тем не менее, лицо, выплачивающее роялти, являющееся или не являющееся резидентом Договаривающегося Государства, имеет в каком-либо Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность по выплате роялти, и затраты по выплате таких роялти несет постоянное представительство или постоянная база, то роялти считаются возникающими в Государстве, в котором находится постоянное представительство или постоянная база.

6. Если, по причине особых отношений между плательщиком и владельцем или между ними и другим лицом, сумма роялти превышает по любой причине сумму, которая оплачивалась бы при отсутствии таких особых отношений, то положения настоящей статьи должны применяться только к последней упомянутой сумме. В этом случае, избыточная часть платежа должна облагаться налогом в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с учетом других положений настоящей Конвенции.

7. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, связанного с созданием или передачей прав, в отношении которых выплачиваются роялти, было получение выгоды от настоящей статьи путем такого создания или передачи прав.

Статья 13 **Доходы от отчуждения имущества**

1. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, определенного в статье 6 и находящегося в другом Договаривающемся Государстве могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы от прироста стоимости имущества извлекаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения:

а) акций, стоимость или значительная часть их стоимости которых, прямо или косвенно связана с недвижимым имуществом, находящимся в другом Договаривающемся Государстве, или

б) процентов в партнерстве или в доверительном фонде активы которых состоят в основном из недвижимого имущества, находящегося в другом Договаривающемся Государстве или акций рассмотренных выше в подпункте а),

могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы от отчуждения движимого имущества, являющегося частью предпринимательского имущества постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимого имущества, относящегося к постоянной базе в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства и находящейся в другом Договаривающемся Государстве для оказания независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения такого постоянного представительства (отдельно или совместно с предприятием) или такой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

4. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения морских, воздушных судов или автотранспортных средств эксплуатируемых в международных перевозках предприятием этого Договаривающегося Государства или движимого имущества, связанного с эксплуатацией таких морских, воздушных судов и автотранспортных средств, облагаются налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

5. Доходы от отчуждения любого другого имущества, не упомянутого в пунктах 1, 2, 3 и 4 настоящей статьи могут облагаться налогом только в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14

Независимые личные услуги

1. Доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства от оказания профессиональных услуг или другой деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом Государстве, кроме следующих обстоятельств, когда такой доход может облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве:

а) если, в целях осуществления своей деятельности у него имеется постоянная база с регулярным к ней доступом в другом

Договариваемся Государстве - в этом случае, только по доходу приписываемому к этой постоянной базе или

б) если его пребывание в другом Договариваемся Государстве составляет период или периоды, равные или превышающие 183 дня в течение 12 месячного периода - в этом случае, только по доходу полученному от его деятельности, осуществляемой в этом другом Государстве.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательскую или преподавательскую деятельность, а также независимую деятельность врачей, адвокатов, инженеров, архитекторов, стоматологов и бухгалтеров.

Статья 15 **Зависимые личные услуги**

1. С учетом положений статей 16, 18, 19 и 20, жалованье, заработная плата и другие аналогичные вознаграждения, получаемые резидентом одного Договариваемся Государства, в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договариваемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, вознаграждение, получаемое резидентом одного Договариваемся Государства в связи с работой по найму, осуществляемой в другом Договариваемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом государстве в течении периода или периодов не превышающих в совокупности 183 дней в любом 12 месячном периоде, начинающемся или заканчивающемся в данном финансовом году, и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем, или от его имени, который не является резидентом другого Государства, и

с) расходы по выплате вознаграждений не несет постоянное представительство или постоянная база, которые наниматель имеет в другом Государстве.

3. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, вознаграждение, в связи с работой по найму, осуществляемой на борту морского или воздушного судна, эксплуатируемого в международных перевозках, может облагаться налогом в том Договариваемся Государстве, резидентом которого является

данное предприятие, к которому приписано морское или воздушное судно.

Статья 16 **Директорский гонорар**

Гонорары директоров и другие аналогичные выплаты, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, может облагаться налогами в этом другом Государстве.

Статья 17 **Артисты и спортсмены**

1. Независимо от положения статей 14 и 15, доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве артиста театра; кино, эстрады, радио или телевидения, или музыканта, или спортсмена за личную деятельность, осуществляемую в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществленной артистом или спортсменом в этом своем качестве начисляется не самому, а другому лицу, то несмотря на положения статей 7, 14 и 15 этот доход может облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, в котором осуществлялась деятельность данных артистов или спортсменов.

3. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не относятся к доходу, получаемому от деятельности, осуществляемой в Договаривающемся Государстве работниками искусств или спортсменами, если посещение этого Государства финансируется из общественных фондов одного или обоих Договаривающихся Государств, их политическими подразделениями или местными властями. В подобном случае, доход облагается налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является данный работник искусств или спортсмен.

Статья 18 **Пенсии**

С учетом положений пункта 2 статьи 19 настоящей Конвенции, пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые резиденту Договаривающегося Государства в связи с прошлой работой по найму, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

Статья 19 Государственная служба

1. а) Вознаграждение, иное, чем пенсия, выплачиваемое Договаривающимся государством или его территориально-административным подразделением, или местными органами власти любому физическому лицу за личную службу, осуществляемую для данного Государства или его политико-административного подразделения, или местного органа власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такое вознаграждение, облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если служба осуществляется в этом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое

- (i) является национальным лицом этого Государства, или
- (ii) не стало резидентом этого Государства только с целью осуществления службы.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его территориально-административным подразделением или местным органам власти, или из созданных ими фондов, любому физическому лицу за услуги оказанные этому Государству или его территориально-административному подразделению, или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и национальным лицом этого другого Государства.

3. Положения статей 15, 16 и 18 настоящей Конвенции применяются к вознаграждению и пенсиям в отношении службы, осуществляемой в связи с проведением предпринимательской деятельности Договаривающимся Государством, или его территориально-административным подразделением, или местным органом власти.

Статья 20 Студенты

Выплаты, которые студент или практикант, являющийся или непосредственно перед приездом в одно Договаривающееся Государство являющийся резидентом другого Договаривающегося Государства и находящийся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, получает для целей своего содержания, получения образования или прохождения практики, не облагаются налогом в этом первом упомянутом Государстве, при условии, что такие выплаты возникают из источников за пределами этого Государства.

Статья 21 Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, не упомянутые в предшествующих статьях настоящей Конвенции, подлежат налогообложению в данном Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, доходы в виде выигрышей от игорного бизнеса, лотерей и тому подобные могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, в соответствии с законодательством этого Государства.

3. Положения пункта 1 и 2 настоящей статьи не применяются к доходам, иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель таких доходов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, через находящееся там постоянное представительство, и осуществляет в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и полученный доход, действительно связан с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или 14 данной Конвенции в зависимости от обстоятельств.

Статья 22 Капитал

1. Капитал, представленный недвижимым имуществом, о котором говорится в статье 6, являющийся собственностью резидента одного Договаривающегося Государства и находящийся в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Капитал, представленный движимым имуществом, являющимся частью предпринимательского имущества постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или представленный движимым имуществом, связанным с постоянной базой, находящейся в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве для целей оказания независимых личных услуг, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Капитал, представленный морскими, воздушными судами или автомобильным транспортом, эксплуатируемыми в международных перевозках, или движимым имуществом, связанным с эксплуатацией этих морских и воздушных судов,

облагаются налогом только в том Договариваемом Государстве, резидентом которого является предприятие, к которому приписано морское или воздушное судно.

4. Все другие виды капитала резидента Договариваемого Государства облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 23 **Доходы от углеводородной деятельности**

Доход, получаемый резидентом одного Договариваемого Государства, пребывающего в другом Договариваемом Государстве в связи с оказанием личных услуг независимого характера или в связи с работой по найму относительно морской разведки, добычи и эксплуатации углеводородов, осуществляемой в этом другом Договариваемом Государстве, облагается налогом в этом Договариваемом Государстве если физическое лицо :

а) пребывает в этом другом Договариваемом Государстве на протяжении сроков, превышающих 30 и более последовательных дней или

б) пребывает в этом другом Договариваемом Государстве в течении периодов, превышающим в общей сложности 90 и более дней в любом двенадцатимесячном периоде, начинающемся или заканчивающемся в данном финансовом году (даже если он не обладает постоянной базой для оказания услуг независимого характера).

Статья 24 **Устранение двойного налогообложения**

1. Если резидент Азербайджанской Республике получает доход или владеет имуществом в Польше, которые, в соответствии с положениями настоящей Конвенции, могут облагаться налогами в Польше, то сумма уплаченного налога на этот доход или имущество в Польше, будет вычтена из налога, взимаемого с такого лица в связи с таким доходом или имуществом в Азербайджане. Такой вычет, однако, не будет превышать сумму налога Азербайджанской Республике на доход и имущество, рассчитанного в соответствии с его законодательством и правилами налогообложения.

2. Если резидент Республики Польша получает доход или владеет капиталом, которые в соответствии с положениями настоящей Конвенции могут облагаться налогами в Азербайджане, Республика Польша согласно пункта 3 настоящей статьи освобождает этот доход или капитал от налогообложения, но при подсчете суммы налогов на оставшуюся часть дохода или капитала этого резидента может принять во внимание освобожденный доход или капитал.

3. Если резидент Республики Польша получает доход, который согласно с положениями статей 10, 11, 12 может облагаться налогами в Азербайджанской Республике, Республика Польша разрешит вычет из налога по доходу этого резидента на сумму равную налогу, выплаченному в этом Государстве, Этот вычет однако, не должен превышать ту часть налога, как было подсчитано до предоставления вычета, которая относится к видам дохода, получаемым в этом Государстве .

Статья 25 Недискриминация

1. Национальные лица одного Договаривающегося Государства не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению или связанному с ним обязательству, чем налогообложению и связанным с ним обязательствам, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства в тех же обстоятельствах, в частности с точки зрения резидентства. Это положение также применяется, несмотря на положения статьи 1, к физическим лицам, не являющимся резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства, не должны подвергаться ни в каком из Договаривающихся Государств какому-либо налогообложению или связанным с ним обязательствам иным или более обременительным, чем налогообложение или связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут быть подвергнуты национальные лица Государства при тех же самых обстоятельствах.

3. Налогообложение постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий другого Государства осуществляющего аналогичный вид деятельности.

4. За исключением случаев использования положений пункта 1 статьи 9, пункта 6 статьи 11 или пункта 6 статьи 12, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, для определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия, подлежать вычетам на тех же условиях, как если бы они оплачивались резиденту первого указанного Государства.

5. Предприятия одного Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит или контролируется, прямо или косвенно, одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны в первом упомянутом Государстве подвергаться налогообложению или обязательствам, связанным с ним, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым могут подвергаться другие аналогичные предприятия первого упомянутого Государства.

6. Данная статья не должна рассматриваться как обязывающая Договаривающееся Государство предоставлять физическим лицам не являющимся резидентами этого Договаривающегося Государства, какие либо личные льготы, освобождения, вычеты или скидки по налогообложению, которые оно предоставляет физическим лицам являющимися его резидентами.

7. Положения этой статьи, применяются к налогам, которые являются объектом настоящей Конвенции.

Статья 26 **Процедура взаимного согласования**

1. Если резидент Договаривающегося Государства считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящей Конвенции, он может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого он является, или, если его случай подпадает под действие пункта 1 статьи 25, того Государства, национальным лицом которого он является.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным, и если он сам не в состоянии прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего Конвенции.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении Конвенции. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусматриваемых настоящей Конвенцией.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения соглашения в понимании предыдущих пунктов.

Статья 27 **Обмен информацией**

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящей Конвенции или национальных законодательств Договаривающихся Государств, касающейся налогов, на которые распространяется Конвенция в той мере, пока налогообложение не противоречит Конвенции, в частности чтобы предотвратить обман и не способствовать этими положениями легальному уклонению. Любая информация, получаемая Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), занятым оценкой или сбором, принудительным взысканием или судебным преследованием или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, на которые распространяется настоящая Конвенция. Лица или органы используют эту информацию только в этих целях. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 не будут толковаться как налагающие на Договаривающиеся Государства обязательство:

а) проводить административные мероприятия, противоречащие законодательству и административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;

б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства,

с) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике.

Статья 28 **Члены и сотрудники дипломатических и консульских учреждений.**

Никакие положения настоящей Конвенции не затрагивают налоговых привелегий членов и сотрудников дипломатических и консульских учреждений, установленных общими нормами

международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 29 **Вступление в силу**

1. Каждое из Договаривающихся Государств будет уведомлять другое по дипломатическим каналам о завершении процедур, требуемых по своему законодательству для введения данной Конвенции в действие.

2. Настоящая Конвенция вступает в силу в день получения последнего из этих уведомлений, предусмотренных в пункте 1 настоящей статьи, и его положения будут применяться:

а) в отношении налогов, взимаемых у источника - с сумм, выплачиваемых первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором Конвенция вступает в силу;
и

б) в отношении других налогов на доходы - за налогооблагаемые периоды, начинающиеся первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором Конвенция вступает в силу.

Статья 30 **Прекращение действия**

Настоящая Конвенция будет оставаться в силе до прекращения ее действия одним из Договаривающихся Государств. Каждое Договаривающееся Государство может прекратить действие Конвенции путем передачи по дипломатическим каналам письменного уведомления о прекращении действия не позднее, чем за шесть месяцев до окончания любого календарного года, начинающегося по истечении пяти лет после дня вступления Конвенции в силу.

В таком случае действие Конвенции будет прекращено:

а) в отношении налогов, взимаемых у источника - с сумм, выплачиваемых первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором было дано уведомление;
и

б) в отношении других налогов на доходы - за налогооблагаемые периоды, начинающиеся первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором было дано уведомление.

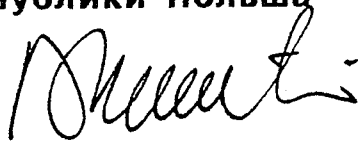
23

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, должным образом уполномоченные на это, подписали настоящую Конвенцию.

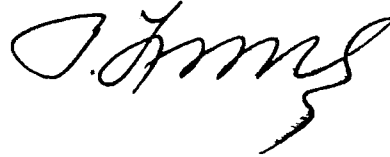
Совершено "26" августа 1997 года г. Варшава в двух экземплярах, каждый на польском, азербайджанском и русском языках, оба текста равноаутентичны.

В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящей Конвенции будет использоваться текст на русском языке.

**За Правительство
Республики Польша**

**За Правительство
Азербайджанской Республики**

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-419 /04/DPE/kt

Warszawa, dnia 08.07.2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów: uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację powyższej Konwencji, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem uchwały Rady Ministrów oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację powyższej Konwencji (pismo nr RM-10-113-04 i RM-111-161-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Raczko
Minister Finansów

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 20 lipca 2004 r.

Cena 3,09 zł + 22% VAT

